

V I Lenin**Tal om krig och fred på sammanträdet med RSDAP(b):s CK
den 11 (24) januari 1918*****Protokoll***

1

Kamrat Lenin tar ordet först. Han påpekar, att tre ståndpunkter har kunnat förmärkas i denna fråga på sammanträdet den 8 (21) januari. Han ställer frågan, om man skall diskutera punkterna i de av honom föreslagna teserna för sig eller om man skall öppna en allmän diskussion. Det sista förslaget antas och kamrat Lenin får ordet.

Han börjar med att framlägga de tre ståndpunkter, som har kunnat förmärkas vid föregående sammanträde: 1) en annexionistisk separاتفred, 2) ett revolutionärt krig och 3) tillkännagivande om att kriget skall ha upphört, att man skall demobilisera armen men inte underteckna freden. Vid föregående sammanträde samlade den första ståndpunkten 15 röster, den andra 32 och den tredje 16.

Kamrat Lenin påpekar, att bolsjevikerna aldrig förkastat försvar, men att det måste föreligga en viss bestämd, konkret situation för detta värn och försvar av fosterlandet. Den föreligger nu och är: försvar av den socialistiska republiken mot den ovanligt starka internationella imperialismen. Frågan gäller endast hur vi måste försvara fosterlandet, den socialistiska republiken. Armén är oerhört uttröttad av kriget; hästarna är i sådant skick att vi inte kan föra bort artilleriet vid motsidans offensiv; tyskarnas ställning på öarna i Östersjön är så bra, att de kan ta Reval och Petrograd med bara händerna om de går till offensiv. Ifall vi under sådana förhållanden fortsätter kriget, så gör vi den tyska imperialismen oerhört mycket starkare, fred måste i alla fall slutas, men då blir freden sämre, eftersom det inte blir vi som kommer att ingå den. Den fred vi är tvungna att ingå nu är otvivelaktigt en skamlös fred, men om krig börjas, så kommer vår regering att sopas bort och freden kommer att slutas av en annan regering. Nu stöder vi oss inte bara på proletariatet utan också på fattigbönderna, vilka kommer att överge oss om kriget fortsätter. Det ligger i den franska, engelska och amerikanska imperialismens intresse att dra ut på kriget, och ett bevis på detta är t. ex. amerikanernas förslag i Krylenkos högkvarter om 100 rubel för varje rysk soldat. Anhängarna av ett revolutionärt krig påpekar att vi härigenom kommer att befinna oss i inbördeskrig med den tyska imperialismen och att vi härigenom kommer att framkalla revolution i Tyskland. Tyskland går ju dock alltjämt bara havande med revolutionen, medan ett fullt friskt barn redan fötts hos oss, den socialistiska republiken som vi kan ta död på om vi börjar krig. Vi har i vår hand ett cirkulärbrev från de tyska socialdemokraterna och det finns upplysningar om de två centerströmningarnas inställning till oss. Den ena av dessa anser att vi är mutade och att det nu pågår en komedi i Brest med i förväg utdelade roller. Denna del attackerar oss för vapenvilan. Den andra delen av kautskyanerna förklarar, att bolsjevikledarnas personliga hederlighet är ställd utom allt tvivel men att bolsjevikernas beteende är en psykologisk gåta. Vi vet inte vad vänster-socialdemokraterna har för uppfattning. De engelska arbetarna stöder vår fredssträvan. Naturligtvis blir den fred vi kommer att sluta en skamlös fred, men vi måste ha uppskov för att genomföra sociala reformer (ta t. ex. transportväsendet); vi måste bli starkare och för det krävs tid. Vi måste göra slut på bourgeoisin och för detta måste vi ha båda händerna fria. När vi gjort detta, kommer vi att få båda händerna fria och då kommer vi att kunna föra ett revolutionärt krig mot den internationella imperialismen. De nu skapade avdelningarna av en revolutionär armé, en frivilligarmé – det blir officerarna i vår framtida armé.

Det som kamrat Trotskij föreslår – att man skall upphöra med kriget, vägra att underteckna freden och demobilisera armén – är en internationell politisk demonstration. Genom att vi drar tillbaka trupperna uppnår vi, att vi utlämnar Estländska socialistiska republiken åt tyskarna. Man säger, att vi genom att sluta fred frigör händerna på japaner och amerikaner, som genast erövrar Vladivostok. Men innan de har kommit längre än till Irkutsk, har vi hunnit stärka vår socialistiska republik. Genom att underteckna freden överger vi naturligtvis det nu självständiga Polen, men vi bevarar Estländska socialistiska republiken och kan stärka våra landvinningar. Naturligtvis gör vi en vändning åt höger, som går genom en gödselhög, men vi måste göra detta. Om tyskarna går till offensiv, så blir vi tvungna att underteckna vilken fred som helst, och då blir den naturligtvis ännu värre. Tre miljarder i kontribution är inte ett alltför högt pris för att rädda den socialistiska republiken. Genom att underteckna freden nu visar vi åskådligt för de breda massorna, att imperialisterna (i Tyskland, England och Frankrike), efter att ha tagit Riga och Bagdad, fortsätter att slåss, medan vi, den socialistiska republiken, utvecklas.

2

Kamrat Lenin påpekar, att han i vissa stycken inte är överens med sina meningsfränder Stalin och Zinovjev. Å ena sidan finns det naturligtvis en massrörelse i väst, men revolutionen har ännu inte börjat där. Om vi emellertid på grund därav ändrade vår taktik, så skulle vi förråda den internationella socialismen. Lenin är inte ense med Zinovjev om att ett fredsslut temporärt kommer att försvaga rörelsen i väst. Om vi tror, att den tyska rörelsen kommer att utvecklas omedelbart ifall det blir ett avbrott i fredsförhandlingar, så måste vi offra oss, ty den tyska revolutionen blir avsevärt starkare än vår. Men sakens kärna är, att rörelsen där ännu inte börjat, medan den hos oss redan har ett nyfött och högljutt barn, och vi kommer att gå under, om vi i detta ögonblick inte klart säger ut att vi samtycker till fred. För oss är det viktigt med uppskov tills det blir en allmän socialistisk revolution och det kan vi bara uppnå genom att sluta fred.

3

Kamrat Lenin föreslår omröstning om att vi på alla sätt drar ut på att underteckna freden.

Publicerat ffg. 1922 i N. Lenin (V. Uljanov), *Skrifter*, b. XV;

tredje framträdandet 1929 i boken RSDAP:s *CK:s protokoll. Augusti 1917–februari 1918*

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 255-258